

høj Grad bidraget til at skabe Klarhed her. Det synes som om det ærede Medlem Hr. Pürschel vedblivende vil fastholde, at uanset Landbrugsministerens Tale, uanset, at Statsministeren har erklæret, at den ogsaa udtrykker Statsministerens handels-politiske Opfattelse, uanset, at hele Venstres Presse har været fuldt ud samstemmende med den højtærede Landbrugsminister, uanset, at hele Partiet paa Rigsdagen har givet ham sin Tilslutning, uanset alt dette synes det konservative Folkeparti vedblivende at ville hævde, at Dagsordenen af 19. Oktober betyder en konservativ Sejrvinding, at de Konservative har faaet forøget Indflydelse paa Venstres Politik. Ja, i Dagsordenen stod der ganske vist kun, at de Konservative nærer Haab og nærer Forvisning: de nærer et levende Haab om, at der fra Venstres Side maatte blive taget Hensyn til deres erhvervspolitiske Synspunkter, de nærer en fast Forvisning om, at det vil ske uanset de Erfaringer, de gennem to Aar har gjort. Man kan sige om de Konservatives Tro til Venstre, at den opfylder alle den bibelske Retroenheds Fordringer. Den er, som der staar skrevet, en Bestandighed i det, som haabes, en fast Overbevisning om det, som ikke ses.

Maaske vil denne Tro vedblivende kunne gaa uanfægtet ud gennem de Anfægtelser og Storme, den er udsat for; men jeg kan ikke tænke mig, at konservative Vælgere skulde have det mindste imod, at jeg, som, hvad de Herrer end mener om min Stilling i dette Ting, alligevel har den Tro, at jeg i hvert Fald for en Del repræsenterer konservative Vælgeres Interesser, ved denne Dagsorden har søgt at faa Klarhed over, hvad det virkelig er, den højtærede Regering erhvervspolitisk bærer i sit Skjold, og hvor meget de Konservative i Virkeligheden har at bygge paa i deres Forhold til denne Regering, i Retning af, at der vil blive taget Hensyn til deres Synspunkter. Det er meget muligt, at de Konservative i deres Presse og i Kommentarerne til denne Debat vil søge at reducere denne Diskussion in absurdum og rakke mig ned som en for de konservative Interesser absolut skadelig Folketingsrepræsentant; det skulde ikke undre mig, om det blev Tilfældet, men selv om de Konservative paa Rigsdagen har lyst mig i Rigens Akt og jeg maa gaa rundt som fredløs, saa kunde jeg alligevel tænke mig efter det, der her er passeret, at jeg vil finde Husly rundt omkring i Byerne

i dettelille Land, hvor konservative Vælgere hører hjemme.

I. A. Hansen: Jeg skal anbefale at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Stauning foreslaaede Dagsorden. Jeg gør det med samme Motivering, hvormed jeg anbefalede at stemme imod det Forslag til Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein.

Stauning: Det forekommer mig, at der i Dag mangler en Dagsorden, som passende kunde indledes med Ordene: Uanset Landbrugsministerens Tale af 8. November haaber man, at Ministeriet fremtidig vil gøre det modsatte af, hvad denne Tale gaar ud paa, og hvad for øvrigt Ministeriet har givet Tilsagn om. Thi det er jo Stillingen, at det konservative Parti ligesom Venstre, hvis Ordfører vi nu hørte, uanset denne udfordrende Tale og uanset den Undsigelse overfor Byernes Erhvervsliv og Byernes Arbejdere, som laa i denne Tale, nu er klar til atter at samles om Ministeriet for at bevare det saakaldte borgerlige Samarbejde, uden Hensyn til, at Industrierne, Erhvervslivet, fortsat skal vandre hen imod den Undergang, som er det sikret under de nuværende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at disse Spørgsmaal om Erhvervspolitikken vilde blive behandlet og drøftet videre under Finanslovdebatten. Det tvivler jeg ikke om, at de vel vil, saaledes som man fra de to regerende Partiers Side har grebet Tingene an i Dag; men jeg kan ikke se, at der er nogen Fordel vundet for Tingets Forhandlinger eller Offentligheden ved, at der saadan med Dages Mellemrum kommer et eller andet Medlem fra den ene eller den anden Side og siger nogle Ord om de erhvervspolitiske Spørgsmaal. Den højtærede Landbrugsminister har ved sin Tale givet Anledning til at koncentrere sig om dette Spørgsmaal ganske anderledes, end det ellers er muligt, og ved den Debat, som er blevet indledet her i Dag, var det naturlige Tidspunkt inde, forekommer det mig, til at man saavel fra konservativ som fra anden Side fremsatte sine Anskuelse om de erhvervspolitiske Spørgsmaal og om den højtærede Landbrugsministers Tale. Det er i alt Fald for dem ude i Befolkningen, som ventede, at der skulde ske noget positivt ved Rigsdagens Indgriben i disse Spørgsmaal, ikke særlig opmuntrende, at Uge efter Uge hengaar med en tilsyneladende endeløs Finanslovbehandling, under hvilken